

РЕШЕНИЕ

№ 352

гр. Варна, 15.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на седми юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светлана Тодорова

при участието на секретаря Жасмина Ив. Райкова
като разгледа докладваното от Светлана Тодорова Търговско дело №
20213100900477 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по **предявен от ЗД „БУЛ ИНС“ АД ЕИК 831830482** със седалище гр. София, район Лозенец, бул.Джеймс Баучер 87, представлявано от С. С. П. и К. Д. К., чрез пълномощник адв. М.Г. срещу **НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“ ЕИК 000695089** гр.София, бул.Македония 3, осъдителен иск за присъждане на сумата от **30 000 лева**, **частичен иск от 800 000 лева**, представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение за виновно причинени неимуществени вреди на трети лица – М. Г. К. и В. Т. К., заместили на осн. 227 от ГПК починалата в процеса И. В. К. в процесуалното й качество на ищца по гр.д. № 7214/2015г. по описа на СГС, платени на основание Договор за застраховка „Гражданска отговорност“ със застрахователна полица № BG/02/114001387642 на МПС *** Сценик с рег. № *****, управлявано от Д. П. СТ., вследствие на ПТП, настъпило на 06.12.2014г. на път А-2, АМ Хемус при км 387 с посока на движение Варна-Шумен, в резултат на което е пострадала И. В. К. като пътник на задна седалка в лекия автомобил, ведно със законната лихва, считано от датата на завеждане на исковата молба до окончателното прашане на сумите, на осн. чл. 213, ал.1 от КЗ (отм.), вр.чл.49 ЗЗД и чл.86 ЗЗД.

В качеството на трети-лица помагачи на страната на ответника **НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“ ЕИК 000695089** гр.София с определение № 1146/01.09.2021г. са конституирани участниците в

ДЗЗД „Североизток груп“, а именно: „Инжстройинженеринг“ ЕООД гр.Варна ЕИК 813103524, представлявано от М. Б. Г. - Управител, със седалище ****; „Пътища и мостове“ ЕООД ЕИК 813029821, представлявано от Р. И. К. - Управител, със седалище - **** и „Пътно строителство“ АД ЕИК 124000579, представлявано от В. В. З., със седалище ***.

В исковата молба се твърди, че на 06.12.2014 г. около 09:20 ч. на път А-2, АМ „Хемус“ при км 388 с посока на движение Варна - Шумен, е реализирано ПТП с участието на МПС „*** -Сценик“ с рег. № *****, собственост на Д. П. СТ., управлявано от същия, в резултат на което е пострадала И. В. К., която е била пътник на задна седалка по средата в лекия автомобил.

Съгласно констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 9921 от 06.12.2014 г., и постановление за прекратяване на досъдебно производство № 514/2014 г. ПТП настъпва при следния механизъм на 06.12.2014 г. лек автомобил „*** Сценик“ с рег. № ***** се движи по АМ „Хемус“ в посока от гр. Варна към гр. Шумен и при километър 387 със скорост от 137 км/ч при преминаване с десните гуми през дупка на пътното платно, намираща се върху дясната й аварийната лента, автомобилът губи устойчивост, насочва се на дясно като въртейки се в посока на часовниковата стрелка настъпват два последователни удара в задна лява част на автомобила и приплъзване върху дясната мантинела на пътното платно. На задната седалка са се намирали две момичета и едно момче, като момчето, стоящо посредата е И. В. К.. При удара в мантинелата, телата на седящите върху задната седалка са се „скупчили“ на ляво, като седящото по средата момиче, следствие на придобитата огромна енергия се измества нагоре и назад, като попада в багажното отделение. При този удар заключването на задната врата е разрушено. При последващо „камшично“ завъртане на автомобила, тялото на момчето излетяло и се е установило от ляво на пътното платно до разделителната мантинела, отделяща двете платна на магистралата, а момчето от задната седалка е останал в багажното отделение на автомобила. След настъпилото ПТП пострадалата Ивета Кабакчиева е изпаднала в пълно безсъзнание в състояние на кома, като по-късно е починала.

Сочи се, че към момента на събитието за МПС „***“ с рег. № ***** е била налице валидна застраховка „Гражданска отговорност“ в ЗД „Бул Инс“ АД полица № *****. Пред ЗД „Бул Инс“ АД е заведена претенция № 15960001000739 от пострадалата от процесното ПТП.И. В. К.

Пострадалата И. В. К., действаща чрез временния си настойник М. Г. К., е предявила иск за претърпените от нея неимуществени вреди за сумата от 950 000 лева срещу ЗД „Бул Инс“ АД. С решение № 1453 от 06.03.2017 г. по гр. дело № 7214/2015 г. по описа на І-16 състав на СГС и решение № 136 от 15.01.2018 г. по гр. дело № 2772/2017 г. по описа на 8 състав на САС, ЗД „Бул Инс“ АД е осъдено да заплати обезщетение в размер на 800 000 лева за претърпени неимуществени вреди на пострадалата от ПТП И. В. К., ведно със

законната лихва, считано от датата на увреждане -06.12.2014 г. до окончателното изплащане, като същата е била изплатена на пострадалия чрез ЧСИ Й. Ц. по ИД № 20187840400010, видно от платежни нареждания от 01.02.2018г., 08.02.2018г., 15.02.2018г., 02.03.2018г., 08.03.2018 г., 15.03.2018 г., 23.03.2018 г., 04.04.2018 г., 12.04.2018 г., 19.04.2018 г., 26.04.2018 г., 04.05.2018 г., 10.05.2018 г., 17.05.2018 г., 23.05.2018г., 06.06.2018г., 15.06.2018 г., 22.06.2018г., 03.07.2018 г., 17.07.2018 г., 22.02.2018г. и 01.08.2018г.

Твърди се, че деликтът е причинен от небезопасна и необозначена дупка на пътното платно на автомагистрала „Хемус“ - А2, разположена между дясна лента за движение и аварийната лента при км. 387 в посока Шумен - Варна и отклонението на автомобила след удара в дупката вдясно се дължи на обективно действие на законите на физиката, а не на субективни действия на водача на лекия автомобил с органите за управление. От протокола за оглед на местопроезшествието и приложения снимков материал става ясно, че дупката е с дължина 4,50 метра, ширина 80 см и дълбочина 10 см разположена напреко на пътя, т.е. автомобилът не би могъл да премине без да попаднат поне десните гуми в дупката и ударът е бил непредотвратим.

Сочи се, че участъкът от републикански път А2 /АМ „Хемус“/, където е настъпило процесното ПТП се стопанисва от Национална агенция „Пътна инфраструктура, която не е изпълнила задълженията си по чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗП и по конкретно да организира поддръжката на републиканските пътища, чрез свои длъжностни лица или чрез възлагане на трети лица, което не е изпълнено предвид състоянието на пътя. Не е осъществен контрол за надлежното обезопасяване при изпълнение на дейности по поддържане, респ. кърпене на пътното платно.

В законоустановения срок ответникът чрез пълномощник е депозирал писмен отговор, с който оспорва иска по основание и размер.

Оспорва се твърдението на ищеца, че единствено състоянието на пътното платно на път А2 /Автомагистрала „Хемус“/ е причина за настъпването на ПТП и последвалия го трагичен резултат. Посочва се като основна причина поведението на водача на автомобил „****“ с ДК № **** Д. П. СТ., който извършва рязка промяна на посоката на движение на автомобила, с цел да заобиколи намираща се на пътното платно неравност, както и управлението на МПС с несъобразена с конкретната пътна обстановка скорост. Същият е задействал спирачната система и се е опитал да спре л.а. вместо да поддържа траекторията на автомобила. Със задействане на спирачния механизъм е предизвикал ротационното движение на автомобила, довело да неконтролируемо свръхзавихряне, вследствие на което е настъпило процесното ПТП.

Позовава се и на предвидената в чл. 45, ал. 2 ЗЗД законова презумпция за вина, съгласно която във всички случаи на неправомерно увреждане, вината се предполага до доказване на противното. Решаващите състави по гр.д. № 7214/2015г. по описа на СГС и на възз.гр.д. № 2772/2017г. по описа на

Апелативен съд София са установили, че деликвентът - Д.С., е могъл и е бил длъжен да предвиди и предотврати общественотоопасните последици, като при предприемане на правилни действия при управлението на лекия автомобил е имал фактическа възможност да го овладее. Конкретно се сочи, че към датата на настъпване на ПТП в процесния участък от АМ „Хемус“, има въведено ограничение на движението с пътни знаци А15, В26 (90 км/ч), Т1 (500 м), Т14, дублирани в средна разделителна ивица, в двете посоки, поставени на 500 м. преди съоръжението, както и пътни знаци А15, В26 (70 км/ч), Т14 дублирани в средна разделителна ивица, в двете посоки, поставени на разстояние 250 м от съоръжението. Пътните знаци са поставени на процесния участък през месец ноември 2009г., като максимално допустимата скорост при мокра пътна настилка, на конкретния пътен участък е 70 км/ч. Сочи се, че вината за пътното произшествие е на водача на процесния автомобил, който не е спазил правилата за движение по пътищата, като е шофирал със скорост, значително надвишаваща максимално допустимата такава от 70 км/ч. и без да отчете атмосферните условия и състоянието на пътя.

На следващо място се твърди, че ответникът е изпълнявал задълженията по управление на пътната мрежа, като към момента на настъпване на ПТП по отношение поддържането на пътния участък АПИ е имала сключен договор № Д-22/30.05.2011 г. за осъществяване на тези дейности с ДЗЗД „Североизток груп“. На процесния участък, през 2014 г. на АМ „Хемус“ от км. 373+800 до км. 423+000 посока Варна - Шумен е извършено изкърпване със студена смес - 18,816 т. ис гореща асфалтова смес - 960,33 м². В участъка на произшествието е изпълнено изкърпване с гореща асфалтова смес през месец юни 2014 г. - 23,75 м² и през месец септември 2014 г. - 24,75 м².

Настоява се за отхвърляне на иска, съотв. за присъждането ѝ в по-малък размер, тъй като основна вина за настъпилото ПТП е на водача на автомобила, а не на Агенция „Пътна инфраструктура“.

Ищецът не е подал допълнителна искова молба, поради което размяната на книжата е приключила.

Третото лице-помагач на ответника, „Инжстройинженеринг“ гр.Варна ЕИК 813103524, чрез пълномощник, оспорва иска и настоява за неговото отхвърляне.

Третите лица-помагачи на ответника, „Пътища и мостове“ ЕООД ЕИК 813029821 и „Пътно строителство“ АД ЕИК 124000579, не изразяват становище по иска.

СЪДЪТ, като взема предвид събраните по делото писмени и гласни доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното :

Съдът е сезиран с иск по чл.213, ал.1 от КЗ (отм.) във вр.чл.49 от ЗЗД.

Правото на застрахователя да встъпи в правата на застрахования срещу третото лице произтича от самия закон. Разпоредбата на чл. 213 от КЗ (отм.) е

общия състав, който урежда встъпването на застрахователя в правата на увреденото застраховано лице.

Съобразно правилото на чл. 154, ал.1 ГПК всяка страна в процеса носи тежестта да докаже положителните твърдения за факти, от които извлича благоприятни за себе си правни последици и на които основава исканията и възраженията си, като доказателствената тежест в процеса се разпределя , както следва на ищеца да докаже наличие на валидно застрахователно отношение по застраховка „Гражданска отговорност” между ищеца - застраховател и застраховано при него лице по отношение на лек автомобил МПС *** Сценик с рег. № ****; настъпване на покрит застрахователен риск –ПТП; претърпени от пострадалото лице вреди; пряка и непосредствена причинна връзка между настъпилия застрахователен риск и претърпените вреди; изплащане от застрахователя-ищец в полза на пострадалото от ПТП лице застрахователно обезщетение за причинените вреди; пряка и непосредствена причинна връзка между действията на ответника и реализираното застрахователно събитие; предпоставките по чл. 49 от ЗЗД - наличие на вреди, настъпили вследствие противоправното поведение на лице, на което ответникът е възложил работа, като вредите са причинени вследствие противоправно деяние /действие или бездействие/, при или по повод на възложената работа, като причинителят е действал виновно, а вината се предполага до доказване на противното, включително да обосноваване размера на претендираното плащане.

Ответникът следва да установи възраженията си срещу иска, включително въведеното възражение за наличието на вина за реализираното пътното произшествие на водача на процесния автомобил, чиято гражданска отговорност е застрахованата при ищеца, и който не е спазил правилата за движение по пътищата, като е шофирал със скорост, значително надвишаваща максимално допустимата такава от 70 км/ч. и без да отчете атмосферните условия и състоянието на пътя.

Съгласно разпоредбата на чл.297 от ГПК влязлото в сила решение е задължително за съда, който го е постановил, и за всички съдилища, учреждения и общини в Република България.

В съответствие с разпоредбата на чл.223, ал.2 от ГПК това, което съдът е установил в мотивите на решението си, е задължително за третото лице в отношенията му със страната, на която подпомага или която го е привлякла. То не може да го оспорва под предлог, че страната зле е водила делото, освен ако последната умишлено или поради груба небрежност е пропуснала да предяви неизвестни на третото лице обстоятелства или доказателства. Между подпомаганата и подпомагащата страна постановеното решение няма сила на пресъдено нещо, такава е налице единствено между насрещните страни – подпомаганата /ответникът/ и подпомагащата (чл.223, ал.1 от ГПК), от една страна, а от друга – ищецът. Задължителната сила на мотивите се изразява в обстоятелството, че при един бъдещ процес между помагач и подпомаган е

изключена възможността те да оспорват фактическите констатации на съда и неговите правни изводи, намерили място в мотивите на съдебното решение, по което двете страни са били в качеството на помагач и подпомаган. Становищата от първото съдебно решение ще бъдат **задължителни** за второто. Съдът следва да постави тези становища в основата на своето решение, без да може да взема предвид нови факти и обстоятелства, освен ако те не включват юридически факти, по които съдът не е взел становище в първото съдебно решение.

В настоящия случай, се установява, че с Решение № 1453/06.03.2017г., постановено по гр.д. № 7214/2015г. по описа на СГС, първо г.о., 16-ти с-в, изменено с Решение № 136/15.01.2018г., постановено по в.гр.д. № 2772/2017г. по описа на САпсд ЗАД „Бул Инс“ АД ЕИК 831830482 е осъдено за заплати на М. Г. К. с ЕГН ***** и В. Т. К. с ЕГН *****, заместили на осн.чл.227 от ГПК в нейното процесуално качество на ищец починалата по време на процеса И. В. К. с ЕГН ***** по иска с правно основание чл.226, ал.1 от КЗ (отм.) сумата от 800 000 лева, представляваща застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди – болки и страдания от травматични увреждания (будна кома), настъпили в резултат на ПТП, реализирано на 06.12.2014г. на автомагистрала Хемус в посока от гр.Варна към гр.Шумен, км 387, по вина на Д. П. СТ., чиято гражданска отговорност като автомобилист за вреди, причинени при управлението на л.а. *** с рег. № ***** към посочената дата е бил застрахован при ЗАД „Бул Инс“ АД ЕИК 831830482, ведно със законната лихва, считано от 06.12.2014г. до окончателното ѝ изплащане.

Решенията се постанови при участието на трето лице помагач на ответника ЗАД „Бул Инс“ АД ЕИК 831830482 – Агенция „Пътна инфраструктура“ гр.София.

Не се спори между страните, както и се установява от заключението на вещото лице по назначената и приета по настоящото дело САТЕ, че на 06.12.2014г., в светлата част от денонощието, при мокро пътно платно, в участъка от автомагистрала "Хемус" гр.Варна - гр.Шумен, при км. 387, настъпва самокатастрофа на лек автомобил. При движение на л.а.,*** Сценик", с рег.№ ****, управляван от Д. П. СТ., ЕГН *****, със скорост от около 124 км/ч, в дясна пътна лента на магистралата, последният попада в необозначена неравност. Необозначена дупка на пътното платно била със значителна дълбочина и отвесен ръб от страната на напускане на неравността, в дясна част на заеманата пътна лента от автомобила. В резултат на преминалата неравност автомобилният водач губи управление над поведението на технически неизправния вече автомобил. Неизправността на автомобила настъпва спрямо ляво предно и задно колело, преминали неравността. При настъпилата загуба на управление и устойчивост на автомобила за движение в права посока, автомобилът се удря двукратно в дясна пътна мантинела с междинно завъртане на над 180 градуса при оста си.

Произшествието е настъпило вследствие загуба на управление над лекия автомобил от управляващият го при преминаване на дълбоката неравност, намираща се в дясната част на дясната пътна лента. Водачът е предприел маневра за избягване на ПТП като се е отклонил в дясна част на заемащата дясна пътна лента. Автомобила частично е навлязъл в ширината на аварийната пътна лента с десни колела. Независимо от маневрата автомобилът попада с леви колела в неравността. Вследствие на настъпилото ПТП е причинена тежка телесна повреда на И. В. К., изпаднала от автомобила след удара на задната част на автомобила спрямо мантинелата и завъртането му около оста му на движение.

Скоростта на автомобила преди настъпване на ПТП е била около 124 км/ч.

В мотивите на решението по гр.д. № 7214/2015г. на СГС, първо г.о., 16-ти състав, възприети и от въззивната инстанция е посочено, че в района на настъпване на ПТП, автомагистралата е прав пътен участък, като платното за движение е с алфалтово покритие, което към момента е било мокро. По платното за движение е имало изрязани участъци от асфалтовото покритие, които са били подготвяни за нанасяне на ново асфалтово покритие. Нивото на тези участъци е било по-ниско от нивото на основното пътно покритие с 10 см. Краищата на участъка са били изрязани с машина и са били прави линии, на които се е образувал прав ръб; в дупката имало открита релса от металната конструкция на моста (с остри ръбове).

Не са установени данни за поставени пътни знаци преди мястото на настъпване на ПТП, ограничаващи скоростта на движение на автомобилистите.

В мотивите на Решение № 136/15.01.2018г., постановено по в.гр.д. № 2772/2017г. по описа на Софийски Апелативен съд е прието, че деянието на водача на л.а. *** с рег. № *****, Д. П. СТ. е е противоправно, защото е извършено в противоречие с изискванията на правилата, уредени в чл. 20, ал. 1 и ал. 2 ЗДвП, които предписват, че водачите са длъжни да **контролират** непрекъснато пътните превозни средства, които управляват, както и **при избиране скоростта на движението** следва да се съобразяват с атмосферните условия, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Доколкото към момента на настъпване на процесното ПТП времето е било мъгливо (лека мъгла), което обективно намалява видимостта върху пътното платно от по-голямо разстояние; при **мокра** пътна настилка, като на тази магистрала по пътното платно е имало **значителен на брой дупки** - тези правнорелевантни обстоятелства обективно представляват предпоставки за настъпване на ПТП, поради което и най-неопитният водач на МПС, упражняващ тази професионална дейност, представляващ източник на повишена опасност, е могъл и е бил длъжен да предвиди настъпването на неблагоприятни фактически и правни последици

при движение на лек автомобил с несъобразена с конкретната пътна обстановка скорост. Прието е, че водачът на л. а. „*** Сценик“, полагайки изискуемата от закона и общоприетите правила мярка на дължимо поведение, е следвало да не се движи с **висока, несъобразена** (с поне 116 км./ч.) скорост, а като прецени лошото състояние на пътната настилка (с множество неравности) и влажното време, да намали скоростта, която обективно да му позволи да преодолее всяко предвидимо препятствие - в конкретния случай съществуващите неравности по пътя, които създават опасност за безопасността на движението. Като не е съобразил усложнената пътна обстановка и не е намалил скоростта на движението до тази, която да му позволи безпрепятствено да заобиколи съществуващите неравности по пътното платно, водачът на лекия автомобил е извършил противоправно деяние, което е в пряка причинно-следствена връзка с настъпването на непредотвратимото вредоносно събитие, което е довело до смъртта на ищцата, макар и след продължително и тежко лечение.

Установено е, че той не е проявил дължимите професионални умения при използването на органите за управление на автомобила - при попадането в изключително опасната дупка на пътното платно, свързано с последователното спукване на двете леви гуми и естественото отклонение на автомобила от нормалното линейно движение, водачът на лекия автомобил **не е следвало да предприеме спиране**, а да поддържа траекторията на движение с леки и стабилни движения на волана. Именно при спуканата задна гума автомобилът е започнал да криволичи наляво-надясно, като водачът чрез привеждане в действие на спирачния механизъм е съдействал за ротационното движение на автомобила, довело до „неконтролируемо свръхзавихряне“, вследствие на което е настъпило процесното ПТП. От друга страна, ако е притежавал достатъчно професионален опит, респ. в случай че се е движел със съобразена с конкретната усложнена пътна обстановка скорост, обективно той е могъл с управлявания от него лек автомобил да „обкрачи“ дупката, без колелата да попаднат в нея. Напротив, той е завъртял рязко кормилното колело вдясно, от което е последвала загуба на контрол върху автомобила, напускайки платното за движение и удар в мантинелата.

Посочено е, че макар и **първопричината за** настъпване на тежкото ПТП (за спукването на двете леви гуми и отклонението на автомобила от праволинейното си движение) да представлява наличието на голяма неравност на пътното платно - част от „първокласната“ пътна мрежа на Република България, водачът на процесното МПС, движейки се с несъобразена с конкретната усложнена пътна обстановка скорост, не е контролирал управлявания от него лек автомобил, като по този начин е нарушил правилото за поведение, уредено в диспозицията на чл. 20, ал. 1 ЗДвП, като настъпването на тежките вредоносни последици - застрашаващи живота на ищцата телесни увреждания, които са довели до нейната смърт.

По делото са събрани гласни доказателства посредством разпита на св.

Д. П. СТ., водач на л.а. *** с рег. № *****. Същият изнася, че времето е било мъгливо, пътното платно било мокро; по него имало неравности. Възприел дупката в последния момент, като тя заемала повече от половината от платното за движение, в което се намирал. В участъка липсвали пътни знаци за неравност и ремонт, както и такива, налагащи ограничение на скоростта за движение. Не си спомня да е правил опит в избягване на дупката.

Съгласно заключението на вещото лице по проведената СМЕ И. В. К. е получила тежка черепно-мозъчна травма счупване па черепния покрив и черепната основа, кръвоизлив пад твърдата мозъчна обвивка, кръвоизливи под меките мозъчни обвивки, тежка контузия на мозъка и мозъчния ствол, счупване па дясната зигоматична кост, дясната орбита, лявата слепоочна кост, левия мастоиден израстък, десния етмоидалей синус, контузия на белите дробове, изкълчването па двете раменните стави, ограничена подвижност /контрактура/ в областта на двете лакътни стави. Описаните травматични увреждания са резултат на удари с или върху твърди, тъпи предмети реализирани със значителна сила в областта па главата и гръдния кош. Установеният кръвоизлив пад твърдата мозъчна обвивка е създал реална опасност за живота па пострадалата, наложил е оперативно лечение по спешност, което е било животоспасяващо и в този смисъл е обусловило постоянно общо разстройство па здравен) опасно за живота. Контузията на мозъка е обусловила разстройство на здравето временно опасно за живота. Такова разстройство обуславя и контузията на белите дробове. По време на престоя в болницата са се развили усложнения - бактериален менингит и перитонит, като всяко едно от тях обуславя разстройство на здравето временно опасно за живота. Счупването на дясната зигоматична кост обуславя трайно затруднение във функцията на дъвченето за период надхвърлящ 1 месец. Изкълчването в областта па раменните стави, ограничената подвижност'1 в областта на двете лакътни стави, обуславя трайно затруднение в движенията на горните крайници за период надхвърлящ един месец. От приложената медицинска документация на УМБАЛ „Св.Марина“ ЕАД, гр. Варна, е видно, че във връзка с тежката черепно-мозъчна травма са се развили следните усложнения: посттравматична епилепсия и пареза на горни и долни крайници, кистично размекване на мозъчното вещество двустранно. Във връзка е тежката черепно-мозъчна травма се е наложило поддържане па жизнената функция чрез апаратна вентилация и хранене през назогаетрична сонда. Проведено е комплексно оперативно и консервативно лечение от получаване па травматичните увреждания до регистриране на смъртния изход, въпреки което не е осъществено възстановяване на пострадалата. Предвид тежестта на черепно-мозъчната травма и развитите се усложнения, мозъчната функция не е била възстановена. В този смисъл тежката черепно-мозъчна травма е обусловила продължително разстройство па съзнанието. Скалата Глазгоу е неврологична скала, чиято цел е да даде надеждна и обективна оценка на степента на съзнание на пациента. В материалите по делото няма данни за извършена

Съдебномедицинска експертиза за аутопсия след настъпване на смъртния изход, но изхождайки от тежката травма и развилите се във връзка с нея усложнения, вещото лице счита, че е налице пряка причинно-следствена връзка между тях и настъпилия смъртен изход, както и, че към момента на получаване на травматичните увреждания пострадалата е била без поставен предпазен колан.

При така установените писмени и гласни доказателства се налагат следните правни изводи :

Застрахователят по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите обезпечава отговорността на застрахованото лице за реализирано от него пътно-транспортно произшествие в пълен обем до размера на предвидената в договора или закона застрахователна сума, като отговорността на застрахователя е функционално обусловена от тази на застрахования.

Когато увреждането е причинено едновременно от няколко лица, които се явяват независими съпричинители на едни и същи вреди, съгласно разпоредбата на [чл. 53 ЗЗД](#) всеки от тях отговаря солидарно пред увреденото лице или неговите наследници за изплащане на пълния размер на обезщетението. Поради тази причина и застрахователят по "Гражданска отговорност" на причинителя отговаря спрямо увреденото лице за цялата сума, съответно по предявен срещу него пряк иск по [чл. 226, ал. 1 КЗ](#) (отм.); застрахователят не може да се защитава с възражение, че предявените за обезщетяване вреди са причинени от неколцина и отговорността следва да бъде разпределена и между всички тях. Изпълнявайки задължението си да изплати цялото обезщетение по предявения пряк иск, застрахователят изпълнява свое собствено задължение по договора за застраховка, а не чуждо такова, като регресните права, които възникват за него в резултат на изпълнението са негови лични регресни права. Регресното право на платилия застраховател по застраховка "Гражданска отговорност" спрямо останалите делинквенти произтича от извършеното от застрахователя плащане, с което удовлетворява увреденото лице, но не погасява дълга на останалите съпричинители.

Ищецът с предявения иск реализира регресните си права в качеството си на заплатил обезщетение застраховател по застраховка "Гражданска отговорност" спрямо независимия съпричинител на застрахователното събитие.

В този смисъл неговото вземане възниква в размера, в който застрахованият при него водач отговаря във вътрешните отношения с другия делинквент и зависи от два факта - степен на съпричиняване между делинквентите и степен на допринасяне от увреденото лице, ако има такова.

Водещо в случая при определяне степента на съпричиняване между делинквентите е не количественото съотношение на допуснатите от всеки един от тях нарушения на нормативно установените правила за движения, а

самият механизъм на настъпване на конкретното произшествие.

В случая от заключението на САТЕ се установява, че технически ПТП-то е настъпило поради преминатата неравност със значителни размери (дълбочина), независимо от извършената скоро рехабилитация на конкретния пътен участък и процесната дупка. Категорично липсват данни за въведена от ответника вертикална или хоризонтална маркировка или друг вид указание за неравността на пътя, с която същата да бъде сигнализирана. Пострадалата изпада от автомобила след настъпилото ПТП поради неравността и неправилното поведение на водача на автомобила, което в случай, че пътната настилка беше в изискваната изправност, не би намерило проявление.

Не е предмет на спор по делото, че път А2 Автомагистрала Хемус е част от републиканската пътна мрежа и се поддържа от АПИ /чл.19, ал.1 от Закона за пътищата/, както и обстоятелството, че на територията на Варненска област тази дейност се извършва от специализираното ѝ звено – ОПУ Варна /чл.22, ал.1 във вр.чл.21, ал.2 от ЗП/. Установява се, че през процесния период АПИ има сключен договор № Д-22/30.05.2011г. с предмет Извършване на поддържане – превантивно, текущо, зимно и ремонтно възстановителни работи при аварийни ситуации на републиканските пътища на територията на ОПУ Варна, стопанисвани от АПИ, съгласно чл.19, ал.1, т.1 от ЗП.

Съгласно разпоредбата на чл. 49 от ЗЗД възложителят на някаква работа, отговаря за вредите, причинени от изпълнителя при или по повод изпълнението на тази работа. От съдържанието на тази норма следва извода, че тя се намира в отклонение от общия принцип на деликтната отговорност, прогласен с разпоредбата на чл.45 от ЗЗД, за задължението да се поправят виновно причинените вреди, т.е. отговорността по чл. 49 от ЗЗД е акцесорна и има т. нар. обезпечително-гаранционна функция, тъй като тя е отговорност за чужди противоправни и виновни действия и бездействия, като тя е различна от договорната и деликтната, тъй като настъпва в резултат на виновно причинени вреди от страна на натовареното лице при или по повод изпълнението на възложената му работа. Предвид установеното по-горе са налице кумулативните предпоставки, за да се породи тази отговорност : вреди, причинени на пострадалия от лице, на което отговорният по чл. 49 от ЗЗД, е възложил някаква работа, които вреди да са причинени при или по повод на изпълнението ѝ и по вина на изпълнителя, при наличието на причинна връзка между тях.

Посочените факти и обстоятелства са констатирани от гражданския съд, постановил съдебните актове по поставения за разглеждане пряк иск срещу застрахователя на гражданската отговорност на делинквента, и формират мотивите му по решението, поставено при участието на съпричинителя, ответник в настоящото производство. С оглед на горното и установеното безспорно между страните по делото, всеки от съпричинителите е допринесъл по равно за причиняването на процесното ПТП.

Доколкото ответникът е участвал като подпомагаща страна в производството по прекия иск пред гражданския съд, определил посочения размер, то той го обвързва.

В случая ищецът е заплатил пълния размер на дължимото в полза на пострадалото лице обезщетение за настъпилите вследствие на процесното пътнотранспортно произшествие неимуществени вреди, в резултат на което ответникът следва да му възстанови половината от заплатеното застрахователно обезщетение и лихва за забава върху него. Общият размер на заплатеното от ищеца застрахователно обезщетение възлиза на сумата от 800 000 лв., като половината от тази сума, а именно 400 000 лв. – следва да му бъде възстановена от ответника. По изложените съображения и доколкото искът е предявен като частичен за сумата от 30 000 лева, то следва да бъде уважен изцяло.

По разноските : С оглед резултата в производството в полза на ищеца следва да бъдат възложени сторените в производството съдебно-деловодни разноси в общ размер от 1920 лв., от които за ДТ, възнаграждение на вещите лица по САТЕ и СМЕ, за съд.удостоверение и разпит на свидетел по делегация.

Воден от горното, **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“ ЕИК 000695089 гр.София, бул.Македония 3, да заплати на ЗД „БУЛ ИНС“ АД ЕИК 831830482 със седалище гр. София, район Лозенец, бул.Джеймс Баучер 87, сумата от 30 000 лева, частичен иск от 800 000 лева, представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение за виновно причинени неимуществени вреди на трети лица – М. Г. К. и В. Т. К., заместили на осн. 227 от ГПК починалата в процеса И. В. К. в процесуалното й качество на ищца по гр.д. № 7214/2015г. по описа на СГС, платени на основание Договор за застраховка „Гражданска отговорност“ със застрахователна полица № BG/02/114001387642 на МПС *** Сценик с рег. № *****, управлявано от Д. П. СТ., вследствие на ПТП, настъпило на 06.12.2014г. на път А-2, АМ Хемус при км 387 с посока на движение Варна-Шумен, в резултат на което е пострадала И. В. К. като пътник на задна седалка в лекия автомобил, ведно със законната лихва, считано от датата на завеждане на исковата молба – 30.03.2021г. до окончателното прашане на сумата.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“ ЕИК 000695089 гр.София, бул.Македония 3, да заплати на ЗД „БУЛ ИНС“ АД ЕИК 831830482 със седалище гр. София, район Лозенец, бул.Джеймс Баучер 87, сторените разноси в размер на 1920 лева.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на трети-лица помагачи на страната на ответника НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“ ЕИК 000695089 гр.София участниците в ДЗЗД „Североизток груп“, а именно: „Инжстройинженеринг“ ЕООД гр.Варна ЕИК 813103524, представлявано от М. Б. Г. - Управител, със седалище ****; „Пътища и мостове“ ЕООД ЕИК 813029821, представлявано от Р. И. К. - Управител, със седалище - **** и „Пътно строителство“ АД ЕИК 124000579, представлявано от В. В. З., със седалище ***.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Варненски Апелативен съд в двуседмичен срок от връчването на препис от него на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____